

Abstrakt:

Práce se zaměřuje na hranice aplikace transformační systemické terapie v supervizi. Přehledová část popisuje všeobecná východiska Modelu Satirové a základ teorie psychoterapie a teorie supervize. Zabývá se obecnou rovinou hranic terapie a supervize.

Metodologická část zahrnuje popis použité zakotvené teorie, která sloužila k získání dat od informantů, supervizorů, kteří pracují podle modelu TSTS. Dále bylo použito doplňkové dotazníkové kvantitativní šetření určené ke zjištění, jak supervizanti, kteří mají zkušenost s terapií, vnímají hranice terapie a supervize.

Analytická část přináší nejprve vhled do způsobů, jak supervizoři vzdělaní v Modelu růstu chápou odlišení hranic terapie a supervize a jakým způsobem používají techniky TSTS. Doplnili jsme ji o zjištění, co supervizanti očekávají, že v supervizi mohou získat, a naopak, které způsoby práce odmítají a považují za přesah hranic. Otázky byly zaměřeny zejména na specifika technik, které používá Model Satirové.

Cílem bylo popsat, které techniky a způsoby práce původně pocházející z terapie lze v supervizi použít a jakým způsobem s nimi je třeba zacházet, aby nedošlo při zaměření na osobnost terapeuta k osobní práci v supervizi.

Klíčová slova:

TSTS – Transformační systemická terapie – Model růstu – terapie (model) Satirové – Satirovská terapie (pro účely této publikace jsou používány jako synonymum)

Systemický – systémový – psychoterapie – supervize – hranice – techniky